

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/178/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115228676
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5115228676.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: J. E., nar. XX.X.XXXX, bytom I. A. XXX/XX, XXX XX I. B., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Siget, s. r. o., so sídlom Antona Bernoláka 51, 010 01 Žilina, IČO: 52 205 410, proti žalovanej: D. P., rod. E., nar. XX.X.XXXX, t. č. bytom O. XX, XXX XX R., o zaplatenie 8 863,36 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/444/2015-130 zo dňa 13. januára 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu 8.863,36 eur potvrdzuje.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9% ročne z istiny 8.863,36 eur od 01.10.2015 m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5% zo sumy 8.863,36 eur od 17.06.2017 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietá.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 54 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 8 863,36 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania od 1.10.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Vychádzal zo zistenia, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností, a to rodinného domu postaveného na KNC parcele č. 850 o výmere 397 m², pozemok KNC č. 849/1 o výmere 753 m² zapísaných na LV č. XX a XXXX pre k. ú. P.. Žalovaná nehnuteľnosť užívala so svojimi deťmi do mesiaca február 2013 v celosti a od tohto dátumu užíva len časť nehnuteľnosti, a to o veľkosti 117,15 m², pričom sa jedná o druhé nadzemné podlažie nehnuteľnosti. U žalovanej sa jedná o bezdôvodné obohatenie, keďže predmetné nehnuteľnosti, aj keď len z časti, užíva bez právneho titulu. Žalobca sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľnosti za obdobie od 1.10.2012 do 30.9.2015, keď o bezdôvodnom obohatení za predchádzajúce obdobie bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 17C/61/2012, a to za obdobie od 1.11.2009 do 30.9.2012. Na preukázanie výšky bezdôvodného obohatenia žalobca predložil znalecký posudok č. 38/2015, zo záverov ktorého vyplýva, že všeobecná hodnota nájmu bola vyčíslená na sumu 450,90 eur za mesiac. Žalovaná rozporovala výšku nájomného, avšak neprodukovala žiadne relevantné dôkazy na popretie tejto výšky. Samotný znalec vyrátal výšku nájomného vzhľadom na situovanie rodinného domu a jeho technický stav. Bolo nepochybne preukázané, že žalovaná v rozhodujúcom období od 1.10.2012 do 31.1.2013 užívala nehnuteľnosť v celosti a v období od 1.2.2013 do 30.9.2015 užívala druhé nadzemné podlažie, a to bez

právneho dôvodu. Žalovaná predmetné obdobie žiadnym spôsobom nerozporovala. Priznala, že túto nehnuteľnosť užívala. Pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie, zo znaleckého posudku vyplýva, že znalec hodnotil rodinný dom tak, že je situovaný v miestnej časti P. krajského mesta O., v zastavanom území, v uličnej zástavbe rodinných domov a pozemok je rovinný, prístupný z verejnej asfaltovej komunikácie. Dom má dve nadzemné podlažia, pričom zastavaná plocha všetkých podlaží je 238,83 m². Pri výpočte hodnoty nájmu použil porovnávaciu metódu a pre porovnanie boli použité aktuálne ponuky realitných kancelárií v čase vypracovania znaleckého posudku. Na základe toho bolo bezdôvodné obohatenie stanovené za 4 mesiace v celosti vo výške 1 800 eur a za obdobie od 1.2.2013 do 30.9.2015, ktoré užívala len druhé nadzemné podlažie, teda 32 mesiacov x 220,73 eur, čo je spolu 7 063,36 eur. Pokiaľ žalovaná namietala, že už v konaní sp. zn. 17C/61/2012 bola povinná zaplatiť žalobcovi za užívanie nehnuteľností 14 000 eur, podotkol, že v tomto konaní bola povinná zaplatiť žalobcovi istinu za obdobie od 1.11.2009 do 30.9.2012 a v súčasnom rozhodnutí sa jedná o iné obdobie. Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov konania, rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie žalovaná, ktorá uvádza, že nevidí dôvod, prečo a z akého dôvodu by mala platiť stanovená suma a dokonca vysoký úrok z omeškania do zaplatenia. Nevie, prečo súd nekonal skôr a má byť zaťažovaná nečinnosťou súdu. Namietala, že zákonný sudca na pojednávaní svojím správaním porušil Etický kódex sudcov svojím vyjadrovaním voči jej osobe. Poukázala na čl. 6 Dohovoru a čl. 2 Základných princípov nezávislosti justície. Uviedla, že žalobca v súdnom spore sp. zn. 18C/227/2011 povedal, že jej nedá jej veci, pokiaľ nebude súdny spor ukončený, lenže tento rozsudok jej do dnešného dňa napriek urgencii nebol doručený. Teda žalobca jej sám odmietol vydať veci a teraz má platiť nehorázne sumy za jeho neochotu spolupracovať. Súd vôbec neberie do úvahy, že je matka samoživiteľka s nepľoľetým dieťaťom, ktoré prišlo o strechu nad hlavou, čím bola porušená Ústava SR, podľa ktorej má každý občan SR právo na bývanie, vzdelávanie a hlavne pokojný citovo vyvážený rodinný život. Súd vôbec neberie do úvahy jej dokumenty a argumentácie, a to že doopatrovala oboch rodičov a ich pranie bolo, aby bývala po ich smrti v danej nehnuteľnosti so sestrou J. V spore sp. zn. 17C/61/2012 bol vydaný rozsudok na zaplatenie čiastky, ktorú doteraz exekučne spláca, avšak na pojednávaní nebola konfrontovaná so svedkyňou, nakoľko bola vtedy hospitalizovaná. Zákonný sudca jej na pojednávaní povedal, že keby bola cigánka, tak ten spor vyhrá, lebo súdy musia vychádzať cigánom v ústrety a vždy im vyhovieť. Takéto jeho správanie je diskriminačné, nielen voči jej osobe, ale aj voči jej rómskym známym. Má za to, že celú túto kauzu je potrebné zrušiť, ako aj rozsudok, aby mohla uznať, že justícia si ozaj plní svoju funkciu svedomito. V spornej nehnuteľnosti je možné, aby kľudne v nej bývali dve rodiny, ale neznášanlivá povaha jej švagrinej bránila tomu, že museli opustiť dom ešte za života jej rodičov. Pani E. jej viackrát sfaľovala podpis na úradných listinách, dokonca jej preberala aj zásielku zo súdu, ktorá bol určená na jej meno. Navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s napadnutým rozsudkom sa plne stotožňuje a žalovaná nepredložila jediný dôkaz, ktorý by spochybnil jeho nárok. Napriek tomu, že žalovaná bola vyzvaná, aby predložila dôkaz, spochybňujúci nárok žalobcu, alebo jeho výšku, nepredložila žiaden dôkaz. Pokiaľ poukazovala na to, že je už v exekúcii z toho istého dôvodu, je potrebné si uvedomiť, že žalobca sa v tomto konaní domáha nároku za iné obdobie. Odvolanie žalovanej nespĺňa žiadnu z podmienok, ktoré Civilný sporový poriadok uvádza v § 365. Svoj nárok a výšku riadne preukázal a žalovanej bolo umožnené preukázať pochybnosť o nároku žalobcu a jeho výške, a to s možnosťou vyjadriť sa k podanej žalobe a následne na pojednávaní, ktorého sa osobne zúčastnila. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

4. Žalovaná v replike uviedla, že žalobca ju chce finančne zničiť a pokiaľ sa poukazuje na to, že nezdokladovala svoje tvrdenia, je tej mienky, že pokiaľ má byť spravodlivé konanie, tak odvolací súd si sám overí jej tvrdenia, keďže napísala v akom stave je nehnuteľnosť a odvolací súd si môže zabezpečiť na ÚPSVaR v Žiline u pani Q. úradne overenú kópiu sťažnosti pána E. tak, ako si môže zabezpečiť potvrdenie o nájme pána E. na ŽSR. Má za to, že by sa malo zobrať do úvahy, že doopatrovala rodičov do ich smrti, a že žalobca mohol ešte za života rodičov riešiť dedičstvo, čo ale nespravil. Po otcovej smrti žalobca oklamal predsedu Urbariátu, že súhlasí s prepisom pozemkov na neho a dal mu akože ňou podpísaný súhlas. Žalobca doniesol na pojednávanie od realitnej kancelárie L. potvrdenie, ktoré je pre ňu nerelevantné, nakoľko si odvolací súd môže zistiť, že jej sfaľovali podpis pri predaji pozemkov. Ďalej žalovaná uvádza skutočnosti, ktoré nie sú predmetom tohto konania. Žalobca sa snaží spraviť z nej nezodpovednú a v slove si nestojacu osobu, ale pravda je opačná, keď vďaka súdu prišla o bývanie

s deťmi a žalobca presviedčal súd, že ŽSR ho môže hocikedy vyhodiť z bytu a stále býva v tom istom byte za 40 eur mesačne. Z uvedeného vyplýva, že žalobca zavádza súd.

5. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok v rozsahu § 379 a 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP v časti povinnosti zaplatiť žalovanou sumu 8.863,36 eur ako vecne správny potvrdil a v časti úrokov z omeškania zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% od 17.6.2017 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol

6. V preskúmvanej veci bolo preukázané, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností, a to rodinného domu č. s. XXX, postavený na KNC par. č. 850, evidovaný na LV č. XXXX a pozemku KNC par. č. 849/1 o výmere 753 m², ako aj KNC par. č. 850 o výmere 397 m², evidovaných na LV č. XX, a to všetky nehnuteľnosti v k. ú. P., okres O.. Medzi sporovými stranami nebolo sporné, že žalovaná predmetné nehnuteľnosti užívala, a to najskôr v celom rozsahu v období od 1.10.2012 do 31.1.2013 a v rozsahu 1-ce v období od 1.2.2013 do 30.9.2015. Predmetné nehnuteľnosti žalovaná užívala bez právneho dôvodu, keď medzi ňou a žalobcom, ako vlastníkom, nebola uzatvorená žiadna nájomná zmluva. Preto na jej strane užívaním týchto nehnuteľností dochádzalo k bezdôvodnému obohateniu. K námietke žalovanej, že už sa vedie voči nej exekúcia, kde bola zaviazaná uhradiť žalobcovi sumu 14 000 eur, je nutné poukázať na to, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 17C/61/2012-242, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.1.2017 bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie z toho istého titulu vo výške 12 720,96 eur, avšak za iné obdobie (obdobie od 1.11.2009 do 30.9.2012), ako ide o obdobie, ktoré je predmetom tohto konania. Preto na uvedenú námietku nie je možné prihliadnuť, nakoľko sa jedná o nový nárok.

7. Žalovaná pred súdom prvej inštancie, pokiaľ ide o stanovenú výšku bezdôvodného obohatenia znaleckým posudkom č. 38/2015 spochybňovala iba v tom smere, že nehnuteľnosť je v havarijnom stave. Na svoje tvrdenia však nepreukázala, ani neoznačila žiadne dôkazy, a pokiaľ v odvolacom konaní (v replike) poukazovala na to, že pokiaľ má byť spravodlivé konanie, tak odvolací súd si sám overí jej tvrdenia, je nutné podotknúť, že dôkazná povinnosť je na strane žalovanej, teda na strane tej sporovej strany, ktorá niečo v konaní tvrdí, je povinná uvedené tvrdenie súdu aj preukázať relevantnými dôkazmi, prípadne, ak nemôže tieto dôkazy sama zabezpečiť, tak ich označiť, aby si ich súd mohol vyžiadať. Žalovaná sa však týmto spôsobom nesprávala, a ani žiadne dôkazy neoznačila a nenavrhovala vykonať v tomto smere. Kedy súd môže vykonať dôkazy aj bez návrhu je upravené v ustanovení § 185 ods. 2, 3 CSP, podľa ktorých súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.(2) Súd aj bez návrhu môže vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné, a na zistenie cudzieho práva. (3) Dokazovanie je zákonom upravený postup súdu, ako aj sporových strán, na základe ktorého súd získava pre rozhodnutie podstatné skutkové poznatky o veci, ktorá je predmetom konania. Dôkazné bremeno možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť sporovej strany za výsledok konania. Dôsledkom toho, že tvrdenie sporovej strany nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu (§ 185 ods. 2, 3 CSP), je pre sporovú stranu nepriaznivé rozhodnutie. V rámci dokazovania platí zásada, že každá sporová strana musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, teda kto tvrdí dokazuje. Žalovaná v predmetnej veci svoje tvrdenia o havarijnom stave nehnuteľnosti žiadnym spôsobom nepreukázala a na ich preukázanie ani neoznačila žiadne dôkazy.

8. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia istinu 8.863,36 eur podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Úrok z omeškania má povahu sankcie za omeškanie dlžníka so splnením záväzku (§517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Úroky z omeškania sa platia popri samotnom dlžnom plnení stanoveným percentom v zmysle § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., v zmysle ktorého výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V občianskoprávných vzťahoch sa

výška sadzby úrokov z omeškania nedá zmluvne dojednať, ale sú dané v zmysle vyššie citovaného ustanovenia.

10. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

11. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

13. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 7 Mcdo 5/2014 konštatoval, že: „Časom splnenia záväzku vydať bezdôvodné obohatenie je prvý deň po tom, kedy ten, na úkor ktorého bol získaný (veriteľ) požiada toho, kto bezdôvodné obohatenie je povinný vydať (dlžník) o splnenie. Vo všeobecnosti tak platí, že splatnosť dlhu nadväzuje na veriteľovo požiadanie, aby dlžník plnil. Iná splatnosť dlhu musí byť medzi účastníkmi dohodnutá, stanovená právnym predpisom alebo súdnym rozhodnutím. Ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka ukladá dlžníkovi povinnosť plniť deň nasledujúci po tom, ako ho o plnenie veriteľ požiadal. Ak veriteľ vo výzve určí čas plnenia, pohľadávka sa stane splatnou uplynutím tejto doby. Za výzvu sa považuje aj návrh na začatie súdneho konania podaný veriteľom. V takomto prípade dlh sa stane splatným deň po doručení návrhu dlžníkovi. K omeškaniu dochádza uplynutím lehoty splatnosti. Tá sa riadi hmotným právom. Vo vzťahu k hlavnému záväzku je úrokový záväzok vedľajší, akcesorický. Povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania začína prvého dňa omeškania a nemôže trvať dlhšie, než trvá záväzok hlavný, ktorého premetom je pohľadávka veriteľa a jej zodpovedajúci dlh dlžníka. Vzhľadom k tomu, že pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je v občianskom zákonníku určená doba splnenia, je treba vychádzať z toho, že ten, kto je povinný bezdôvodné obohatenie vydať (dlžník) je povinný plniť prvý deň po tom, čo bol veriteľom o splnenie požiadaný. Ak nedošlo k požiadaniu dlžníka skôr, je treba za kvalifikovanú výzvu považovať žalobný návrh. Dňom splatnosti pohľadávky je potom deň po doručení tohto žalobného návrhu odporcovi (žalovanému).“

14. V preskúmvanej veci žalobca netvrdil a ani nepredložil súdu výzvu, ktorou by žalovanú pred podaním žaloby vyzýval na vydanie sporného bezdôvodného obohatenia. Treba preto za kvalifikované požiadanie považovať a za deň zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe deň po doručení žaloby žalovanej, čo v danom prípade bolo dňa 16.06.2017 (č. I. 86 p.v.). Úroky z omeškania sa nepriznávajú odo dňa podania žalobného návrhu na súde, ale v závislosti na čase, kedy sa dlžník dostal do omeškania. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná sa dostala do omeškania nasledujúci deň po doručení žaloby, t. j. 17.06.2017 a od tohto dňa žalobcovi v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka prislúchajú úroky z omeškania. V čase omeškania v zmysle § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. úrok z omeškania predstavoval výšku 5%.

15. Odvolací súd vychádzajúc z vyššie konštatovaného rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku priznaných úrokov z omeškania podľa § 388 CSP zmenil tak, že zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi úroky z omeškania v zákonnej výške 5% odo dňa omeškania 17.06.2017 do zaplatenia, a vo zvyšku v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

16. V tomto odvolacom konaní nie je možné prihliadať na skutočnosti uvádzané žalovanou v odvolaní ohľadne dedičstva, starostlivosti o rodičov, nakoľko uvedené nie je predmetom konania, dedičstvo po rodičoch bolo riešené v rámci dedičského konania a podielové spoluvlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam bolo zrušené a vyporiadané právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Žilina č. k. 27C/73/2008-197 zo dňa 7.4.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/313/2010-239 zo dňa 15.03.2011.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1, 2 CSP aplikujúc ustanovenia § 255 ods. 1, 2 CSP. Žalobca si uplatnil proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 8.863,36 eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne od 1.10.2015 do zaplatenia. V čase rozhodovania odvolacieho súdu

žalobcom uplatňovaný nárok predstavoval celkom sumu 14.768,54 eur, ktorá pozostáva z istiny v sume 8.863,36 eur a úrokov z omeškania v sume 5.905,18 eur. Žalobcovi bolo vyhovené ako dôvodný nárok na zaplatenie sumy 11.385,16 eur, ktorá pozostáva z istiny 8.863,36 eur a úrokov z omeškania v sume 2.521,80 eur. V tejto časti žaloby bol úspešný žalobca. Žalovaná bola čiastočne úspešná ohľadne úrokov z omeškania, ktoré ku dňu vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu predstavovali sumu 3.383,38 eur, v ktorej časti bola žaloba žalobcu zamietnutá. Úspech žalobcu tak predstavuje v percentuálnom vyjadrení predstavuje 77 % a neúspech žalobcu predstavuje 23 %. Neúspech žalobcu je úspechom žalovanej. Čistý úspech žalobcu, zodpovedajúci rozdielu úspešnosti strán, predstavuje 54 % (77 % - 23 %). Preto žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 54 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
  - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
  - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
  - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)